

rømme denne ubvidede Næringsfrihed efter § 2 for den hele Commune, for det omhandlede District, eller for andre begrændsede Dele af Communen, og efter Ordene vilde man altsaa kunne komme til det Resultat, at dersom denne ubvidede Næringsfrihed indrømmes den Deel af Frederiksberg Commune, som ligger udenfor Pilealleen o. s. v. skal den høie kjøbenhavnske Bygningsafgift lægges paa de Bygninger, der ligge indenfor denne Linie. Antage vi imidlertid, at Meningen med Ændringsforslaget er, at denne høie Byggesafgift kun skal lægges paa Bygninger indenfor den nærmere belegnede Linie, forsaavidt det netop maatte være den Deel af Frederiksberg Commune, hvor den i § 2 omhandlede ubvidede Næringsfrihed bliver indrømmet, maa jeg ikke bestomindre sinde, at man kommer til et Resultat, der saa langt fra kan siges at være billigt og retfærdigt, at jeg ikke tager i Betænkning at karakterisere det som ubilligt og uretfærdigt. Ved enhver Leilighed, hvor der har været Tale om at forandre faste Afgifter paa Eiendomme, er det blevet udtalt, at man maatte være varsom dermed; selv om der i Tidernes Løb har udviklet sig Forskjelligheder, der ikke ere tilfulde begrundede, naar man tager Hensyn til de særlige Eiendommers Bestaaffenhed, er det bedre at lade Afgifterne blive, som de ere, end at give nye Regler, der vilde gribe forstyrrende og forqvællende ind paa de Eiendoms-handeler, som have fundet Sted i de senere Aar. Man maa vel huske paa, at der fornødigviis ved alle Handeler, som ere sluttede i en Række af Aar, vil være taget Hensyn til de faste Afgifter paa Eiendommene, men forhøier man pludselig Afgiften, tilføier man de nuværende Eiere, som have kjøbt deres Eiendomme i Tillid til, at Eiendomsbørerne vare disse og ikke andre, et Tab, de ikke have kunnet beregne, og som rammer dem imod al Billighed og Retfærdighed. Det forekommer mig imidlertid at være endnu mere isinespringende, at det er et uheldigt, men ikke et billigt eller retfærdigt Forslag, der gøres til § 3, naar man seer hen til den Linie, man vil drage. Det er for det Første, som det forekommer mig med fuld Føie, anført af den ærede Ordsfører, at den Deel af Frederiksberg Commune, der skulde rammes af denne

haarde Bestemmelse, ingenlunde vil føle nogen stor Glæde ved, at den faaer den ubvidede Næringsfrihed efter § 2; men dertil kommer, at Oprettelsen af de Etablissementer, hvorom der er Spørgsmaal, fornemmelig vil finde Sted udenfor denne Linie, og det synes dog at være et Særshyn, at den Deel af Frederiksberg Commune, som ikke har Interesse i, at den ubvidede Næringsfrihed meddeles, og indenfor hvis Grændser der ikke praktisk vil blive gjort Brug af den, skulde have høiere Afgifter at udrede, medens den Deel, der har modsatte Interesser, og indenfor hvis Grændser der netop praktisk vil blive gjort Brug af Næringsfriheden, skal være fri. Man vil drage en vilkaarlig Grændse mellem Eiendomme, der hidtil have været udergivne samme Bestatning; den Omstændighed, at der ligger en Gade mellem to Eiendomme i Frederiksberg Commune og By af samme Bestaaffenhed skal have til Følge, at den ene maastee kommer til at betale 20—50 Rd. mindre i Bygningsafgift end den anden, men det forekommer mig aldeles urimeligt. Naar man vil henvise til, at der ifølge den Maade, hvor Grændsefjeldet mellem Kjøbenhavns og Frederiksbergs Commune nu trækkes, allerede er mange Beshynderligheder og Uregelmæssigheder, og at man forsaavidt ogsaa vil kunne forsones sig med den før omtalte Uregelmæssighed, tillader jeg mig at formene, at der er en meget stor Forskjel i saa Henseende, thi i det ene Tilfælde er der kun Spørgsmaal om at bevare en Uregelmæssighed, som har udviklet sig lidt efter lidt i Tidernes Løb, men i det andet, efter det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. Larsen), er der Spørgsmaal om paa eengang, med eet Slag at fremkalde en Forskjellighed, der, som jeg har tilladt mig at udvikle, ikke blot vil medføre en stor Vilkaarlighed, men virkelig ogsaa en Ubillighed, idet de Paagjældende slet ikke have kunnet forudsee noget Saadant. Det forekommer mig derfor, som sagt, at denne Bestemmelse er af den Bestaaffenhed, at den vil give Loven et saadant Præg af — jeg haaber, at man ikke vil tage mig mine Ord ilde op — Uretfærdighed og misforstaaet Sver for Kjøbenhavns Interesse, at jeg ikke vil kunne stemme for Loven, hvis den faaer dette Tillæg.